

կերպով սկսաւ դատաւորը. «Իրաւցրնէ պէտք էր որ անդառնալի ըլլայ վճիռը, ինչպէս որ դատաստանը որոշեր է. անոր համար ինձի հիմա ուրիշ բան չիյնար ընել, բայց եթէ հաստատել դարձեալ իր առջի վճիռը՝ որով դատապարտուած

է (Սոպէնսոն 'ի մշտնջենաւոր աքսոր, և օրէնքը կը հարկադրէ խրկել զինքը դարձեալ այն առջի բնակարանը ինչուան իր մահը, որուն սոսկալի նկարագիրը քիչ մը առաջ ինքն իր բերնովն ըրաւ.», Լյսպէս ըսելով՝ վճիռը հաստատեց:

Բ Ն Ա Կ Ա Ն Գ Ի Տ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Կ Ե Ն Դ Ա Ն Ա Բ Ա Ն Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Կ զ ա ք ի ս ' :

Կզաքիսը մնակեր կենդանիներուն մէկ ցեղին գլխաւորն է, որուն ցեղէն են կուզը, ժանտահոտ աքիսը, սամոյրը, վայրի աքիսը, սովորական աքիսն ու սպիտակ աքիսը: Կզաքիսը շատ կը նմանի կուզին, անանկ որ եղանակ կ'ըլլայ՝ որ գրեթէ անկարելի է արտաքին կերպով մը զանազանել մէկմէկէ, ինչպէս որ շատ բնապատումք ալ իրարու հետ չփոթեցին զասոնք, կարծելով թէ կզաքիսը վայրի կուզ է, իսկ կուզը ընտանի կզաքիս: Բայց որպէս զի չփոթին ասոնք մէկմէկու հետ, պէտք է գիտնալ մէջերնին եղած տարբերութիւնը. կուզը ամենեւին իր գոյնը չփոխեր, և իրեն առանձին յատուկ բնաւորութիւն

ունի, ինչպէս նաև կզաքիսն ալ իր յատուկ բնաւորութիւնը: Կուզը ամենեւին մարդկանց հետ ընտանութիւն չունի՝ ինչպէս աղուէսը և ժանտահոտ աքիսը, որոնք իրենց կերակուրը գտնելու համար տանց չորս կողմերը կը պտըտին: Իրենց սովորութիւններովն ու բնակութեան տեղովն ալ դարձեալ կը զանազանին ասոնք իրարմէ: Կզաքիսը բաց տեղեր կը պտըտի և անտառներու խորերը, ծառերու վրայ կը բնակի. ընդհակառակն կուզը բնակութիւն եղած տեղուանք կը կենայ, հին շէնք, չոր խոտի շտեմարաններ, պատերու ծակեր կը փնտրուէ, ու հոն տեղուանքը իր բնակութիւնը կը հաստատէ: Դարձեալ՝ կուզը ամէն բարեխառն, նաև տաք կլիմաներու տակ ալ կը գտուի, ինչպէս

Մատակասգար և Մալտիվեան կղզիները, բայց հիւսիսային կողմերը բնաւ չգտուիր, ուր որ ընդհակառակն շատ կղաքիս կը գտուի, որուն գեղեցիկ մորթի թը իրենց պիտոյիցը կը գործածեն հոն տեղի բնակիչքը: Իսկ ասոր ներհակ բարեխառն երկիրներու մէջ քիչ կը գտուի, իսկ տաք կլիմաներու տակ ամենեւին չգտուիր:

Ազաքիսը իրեն կերակրոյ համար թուռն որսալու կ'ելլէ և շատը մէկ տեղ կը բռնէ. անոնց բոյնը կը փնտրուէ ու հաւկիթնին կը ծծէ. սկիւռ, դաշտամուկ, սեւախայտ առնէտ ալ կը բռնէ. նաև մեղր ալ կ'ուտէ ինչպէս ազուէսը և կուզը: Բայց այս երկու կենդանեաց որսալու կերպին մէջն ալ քիչ մը իրարմէ տարբերութիւն կայ: Կուզը շան ձեռքէն ազատելու համար իր ծակը կը փախչի. իսկ կզաքիսը կը թողու որ հեռուանց ետեւէն գայ, ու ինքը ծառոյ մը հանդրպաժին պէս մագցելով վրան կ'ելլէ առանց մեծ աշխատանք մը քաշելու, ուսկից հանդարտ կերպով շանը անցնելը զննելէն վերջը՝ դարձեալ իր բանին գործքին կ'իջնէ: — Քիչ մը աւելի հաստ է քան զկուզը, իսկ զլուխը աւելի կարճ, ոտուրներն ալ կարճ ըլլալով՝ դիւրաւ կը վազէ: Ըստ վառվառն թուխ գոյն ունի. քթին ծայրը, պոչին վարի կէսը և ոտուրները աւելի թուխ են ու գրեթէ սև. պարանոցը դեղին է, ուր ընդհակառակն կուզինը ճերմակ է. ստեր խիստ բարակ է և քիչ կը թափի. առջևի կողմը փորուն վրայ կարմրագոյն է, վիզը և կուրծքին մէկ մասը պարանոցին գունոյն է:

Ազաքիսը կուզին պէս չաշխատիր իր ձագերուն համար անկողին պատրաստելու, և քիչ աշխատութեամբ աւելի հանգիստ կը մեծցընէ զանոնք: Արբոր ձագ պիտի հանէ՝ մագցելով կ'ելլէ ծառի վրայ շինած սկիւռի բնակարանը, որ թուռնոյ բունոց պէս ճարտարութեամբ շինուած է, կը վռնտէ զկենդանին, բունին բերանը քիչ մը աւելի կը բանայ և հոն իր ձագերը կը հանէ. նմանապէս իրեն կը ծառայեն եղջերաւոր բուրն ու

ցընոյ տեսակի մը շինած հին բոյները, և հին ծառերու խոռոչները, ուսկից փայտփոր և ուրիշ թուռնները կը հաւածէ: Այս կղաքիս իր ձագերը երկու կամ երեքը մէկտեղ կը ձկնէ գարնան ժամանակները, որոնք աչուրնին գոց կը ծնանին, բայց շատ շուտով կը մեծնան, և մայրերնին իրեն ձագուց համար թուռն ու հաւկիթ կը ճարէ, ինչուան որ իրենց հետ կարենան որսի տանել զանոնք: Ազաքիսները և կուզերը՝ ինչպէս ուրիշ շատ կենդանիք, ներսերնին պզտի փամփուշտ մը ունին, որն որ մուշի նման հոտաւէտ նիւթով մը լեցուն է և մներնին ալ քիչ մը այս հոտն ունի. կզաքիսին միսը ուտելու կու գայ, իսկ կուզինը անախորժ է և մորթն ալ կզաքիսին մորթին պէս յարգի չէ: Ազաքիսը ինչպէս հիւսիսային Մերիկոյ, այսպէս Աւրոպիոյ և Նիւիոյ հիւսիսային կողմերը կը գտուի. և պէտք չէ սամուրին հետ շփոթել զասիկայ. սամուրը սև է և մորթը շատ աւելի յարգի: Ազաքիսին մորթին աւելի յարգի կտորն է կրունակէն սկսեալ մինչև պոչին ծայրը՝ գունին աւելի մութ ըլլալուն պատճառաւ: Ազաքիսին, սամուրին և սպիտակ աքիսին ձմեռուան մորթը Ռուսաստանի մեծ վաճառականութեան նիւթ մըն է, զորն որ Սիպերիոյ ցրտասառոյց անապատներէն առատութեամբ կ'որսան, բայց մեծ ու վտանգալից աշխատութեամբ:

ՉԱՓԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՉԱՓԱԿՕՍՈՒԹԻՒՆ

Տասնորդակուս դրոշիւն չափոց ու կշոց: (Տես երես 140)

Բ. Ապիտ Տակերիու-Թի. — Մակերևութի չափը իւր տարածութիւնն է, ուստի այս տարածութիւնը թէ իր երկայնութեանը և թէ իր լայնութեանը կրնայ չափուիլ: Այս միութիւնը որ մակերևոյթ մը մի և նոյն չափով թէ իր